



Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK
29.204/A/II/PF
MV/MM

Bijlagen

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Ter zitting van 29 april 1999, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een onderzoek gewijd aan een klacht tegen Belgacom, wegens het sturen aan het privé-adres van de beheerder van de spaarkas "Eural-Unispar", van een enkel in het Nederlands gestelde reclame-zending.

De klaagster had bij haar klacht een afschrift van het gelaakte document gevoegd.

Op verzoek van de VCT deelt u ons het standpunt mee dat Belgacom Directory Services i.v.m. dit dossier heeft ingenomen: (vertaling)

"Tot op heden heeft BDS nog geen specifieke klacht ontvangen m.b.t. de niet-naleving van de taalwetten op het grondgebied van de gemeente Voeren. BDS stelt alles in het werk om tijdens haar marketing- en verkoopscampagnes alle wettelijke bepalingen na te leven, en zulks in het bijzonder wat de taalwetten en het koninklijk besluit van 15 juli 1994 tot regeling van de uitgave van telefoongidsen in België betreft.

De reclamezendingen van BDS gebeuren in het kader van de betrekkingen van BDS met particulieren en ondernemingen.

Aangezien BDS niet op de hoogte is van de specifieke taal die door elk van die personen wordt gebruikt, kan BDS volkomen gerechtvaardigd de basistaal van de gemeente Voeren, het Nederlands dus, gebruiken wanneer zij een reclamezending verstuurt. Indien een particulier of een onderneming evenwel het gebruik van het Frans vraagt, zal BDS niet nalaten tegemoet te komen aan dit verzoek en ervoor te zorgen dat die keuze in de toekomst systematisch wordt nageleefd."

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven onderworpen zijn aan de bepalingen van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Het sturen door Belgacom Directory Services van een brief aangaande de "Belgacom Telefoongids" vormt telkenmale een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier (cf. advies 29.112/A van 12 juni 1997).

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Indien de taalaanhorigheid van de particulier de dienst niet bekend is, past deze laatste het vermoeden "juris tantum" toe, volgens hetwelk een inwoner van een gemeente uit het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied gebruikt.

Eenzijds moet worden vastgesteld dat de benaming "Berg" een plaatsnaam of toponiem is. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT worden plaatsnamen die een topografische of historische bijzonderheid inhouden, niet vertaald (cfr. adviezen 20.039 van 10 november 1988, 25.076 van 8 en 30 december 1993 en 26.151 van 7 september 1995).

Anderzijds kan de Franstalige vermelding van de gemeente worden beschouwd als een element dat voldoende determinerend is om het bovenvermelde vermoeden om te keren en aanwijzingen te geven over de Franse taalaanhorigheid van de klager.

Bijgevolg is de VCT van oordeel dat de klacht jegens Belgacom ontvankelijk en gegrond is, in zoverre de Franstalige vermelding van de gemeente het gevolg is van een bewuste keuze van de klager.

Dit advies wordt meegedeeld aan de klagster.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

